

Глория - Не остарявай мамо

текста е наличен благодарение на Tekstove.bg

С тъга в очите се прибираш отмаляла,
поела бремето на нечия съдба,
прокарваш длан в косата посребряла
и тихичко потъваш в самота.

А на вратата някой чука, не отваряй,
не отваряй, гост не ще да е това,
невидима, с усмивка зла пристига,
отвънка чака вече старостта.

[Припев:]

Не остарявай, мамо, победи,
бори се ти с усмивка и любов
и с майчината сила превърни
от този тъжен залез, изгрев нов.
Не и се давай, мамо, победи,
бори се ти с усмивка и любов
и с майчината сила превърни
от този тъжен залез, изгрев нов.

Денят е нов, а всичко се повтаря
в забързан ритъм и в лудешки бяг,
дори гримът умел не ти помага,
невидимите белези личат.

А на вратата някой чука, не отваряй,
не отваряй, гост не ще да е това,
невидима, с усмивка зла пристига,
отвънка чака вече старостта.

[Припев:]

Не остарявай, мамо, победи,
бори се ти с усмивка и любов
и с майчината сила превърни
от този тъжен залез, изгрев нов.
Не и се давай, мамо, победи,
бори се ти с усмивка и любов
и с майчината сила превърни
от този тъжен залез, изгрев нов.

А на вратата някой чука, не отваряй,
не отваряй, гост не ще да е това,
невидима, с усмивка зла пристига,
отвънка чака вече старостта.

[Припев]